

noget saadant kan ske i en Fattiganstalt og da navnlig over for saa gammelt et Lem som vedkommende. Hvis der overhovedet skulde være Straf for saadant et gammelt Lem paa en Fattiganstalt, fordi han ikke kunde udføre sit Arbejde, vilde det vistnok dog være tilraadeligt at give ham en lempeligere Straf, og det forekommer mig at være Barbari i allerhøjeste Grad at straffe gamle Folt paa den Maade. Men det var ikke nok dermed. Medens han sad i Kaskotten blev han, som det er bevist, slaet i Hovedet med en Nøgle, og medens han sad i Kaskotten, maatte han sove og være der i fjorten Dage og Nætter, uden at Vinduerne bleve lukkede; han kunde ikke saa dem lukkede, han anmodede derom, men dette kunde ikke lade sig gøre. Han er endvidere bleven idømt den Straf, uden at Politimesteren har ulejligt sig med at forhøre om hans Forhold. Det er ogsaa faktisk, det beviser nemlig — jeg har det til Stede her — Protokollforslen nede i Korsør Byraad. Det forekommer mig, at dette er et slaende Bevis for, hvad der er overgaaet vedkommende Lemmer derne, og et slaende Bevis for, at det er i højeste Grad beklageligt, at den højtærede Justitsminister ikke i 1889, da han blev anmodet derom, lod foretage denne Undersøgelse om Lemmernes Behandling paa Korsør Fattiganstalt. Ikke desto mindre er det selvfølgelig heldigt, at den meget ærede Indenrigsminister i Dag har erklæret, at for saa vidt det forholder sig rigtigt, er det i allerhøjeste Grad Misbrug af det Reglement, de have derne, og at det er nødvendigt at saa dette Reglement forandret, for at slige Misbrug ikke skulle finde Sted, og det vil Ministeren ogsaa virke for. Det er en Tilfredsstillelse, og jeg paastømmer det meget, men det er beklageligt, at vi først nu skulle til at undersøge det, til Trods for, at der har været Beslighed dertil i 1889. Jeg vil imidlertid haabe, at man for denne Anstalts Vedkommende ikke vil begrænse sig til at undersøge og forandre Forholdene for Sultekurens Vedkommende. Der eksisterer sikkert andre Misforhold derne, og selv om det ikke skulde være sandt, at alle de Misforhold eksistere, som der offentlig er fremkommet Udtalelser om, saa er jeg dog overbevist om, at naar De ville foretage et retferdigt Eftersyn, ville De se, at der eksisterer mange Misforhold nede paa Korsør Fattiganstalt. Jeg vil meget anbefale, at det ogsaa bliver taget under Overvejelse, om det ikke udtryffeligt burde fastlaas i deres Reglement derne, at Arbejdsraften ikke maa udlejes eller udlaanes. Det er jo

nemlig saa nede paa Korsør Fattiganstalt, at det bruges meget af deres Inspektør, men det er jo endogsaa saa temmelig ulovligt, at han gør det. Ifølge Indenrigsministeriets Cirkulære af 9de Februar 1869 maa Lemmerne ikke mod deres Vilje udlejes til Arbejde. Nu vil man maaske her sige sig ind under denne elastiske Bestemmelse, at „mod deres Vilje“ maa de ikke udlejes, og naar de ikke protesterer, kan man sige, at saa er det ikke mod deres Vilje. Men jeg tror, at under alle Omstændigheder er Forholdet saaledes paa Korsør Fattiganstalt — og det kunde jeg ogsaa ønske, der blev bragt Klarhed i — at der ikke bliver spurgt dem, om de ville eller have lyst til det. Nej, hvorvel Inspektør Smidt derne har benægtet, at han har udlånt eller udlejet sine Lemmer til andre, har han i 1891 endogsaa averteret sin Arbejdsraft, til hvem der havde Brug for den. Det har staaet offentlig i Bladene, jeg har det her, men jeg finder ingen Anledning til at oplæse det. Det har staaet offentlig i Bladene med hans Navns Underskrift, at man kunde saa Lemmerne til Benyttelse ved visse Arbejder. Det er jo mærkværdigt, at Inspektøren saaledes kan saa Lov til at overtræde det ministerielle Cirkulære, det er jo aldeles uforstaaeligt, at det lader sig gøre uden Paatale, og det vilde derfor være højt rimeligt, om selve Reglementet derne kom til at indeholde et Forbud mod, at sligt gentages. Det er urigtigt, mener jeg, at lade Lemmerne, i hvert Fald de ældre Lemmer, saaledes vandre ud og arbejde for private. Det er urigtigt, fordi de derved kunne blive misbrugte, og det er urigtigt, fordi der bliver imidt en billig Arbejdsraft ud paa Arbejdsmarkedet, hvad der ikke bør finde Sted. I sit Avertissement noterede han jo, hvor meget det skulde koste pr. Maaned, og hvor meget hver enkelt Mand skulde have, og det viser sig deraf, at det var en meget billig Arbejdsraft, som naturligvis foraarsagede, at Arbejdsprisen blev nedsat paa Bladsen, og stadede den stedlige Arbejdsraft. Den Slags Konkurrence fra Fattiganstalter og andre Anstalter mener jeg ikke burde finde Sted, i hvert Fald bør det Arbejde, der skulde udføres af de vedkommende Lemmer, enten det nu er Fattiglemmer eller Dvangsanstaltslemmer, være inden for selve Anstaltens Omraade og ikke saaledes bringes ud i Befolkningen. Jeg vilde meget ønske, at dette maatte blive taget under Overvejelse, og at Reglementet kom til at udtale sig noget mere bestemt i den Retning. Endvidere er der et andet enkelt Punkt, som jeg ogsaa tror at burde berøre, og det er, om det ikke paa